

handle med, har man den Opfattelse, at denne Forsvarsordning er et Led i hele den Jernring, som nu lægges omkring Tyskland, og at man vedblivende vil sætte Benene paa Nakken af Tyskland.

Formanden: Den sidste Udtalelse anser jeg ikke for heldig.

Anders Lebeck: Dette er fuldkommen urigtigt, og jeg kan kun ønske, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og det ærede Medlem Hr. Schmidt vil gøre Tyskerne opmærksomme paa, at det er en fuldkommen fejlagtig Opfattelse, at vi vil være med til at lave en Jernring omkring Tyskland; vi vil kun have Lov til at leve i Fred.

Schmidt: Jeg plejer at veje mine Ord nogenlunde, og jeg har ikke sagt, hvad det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck nu vilde lægge mig i Munden: at Garnisonerne i Sønderjylland var rettet mod Syd, men formodentlig har jeg sagt, at dette Indtryk let kunde opstaa, og dermed siger jeg kun det, som man i vide Kredse siger i de afstaaede Landsdele — og det har jeg Lov til at give Udtryk for her. Hvad det andet Punkt angaar, at jeg ikke skulde have Lov til at stemme, som jeg har stemt, har jeg udtalt mig, ligesom jeg har angivet, hvorfor jeg har stemt, som jeg gjorde, og jeg anser det for fuldkommen overflødig at gentage det.

Vanggaard: Jeg skal ligesom det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck begynde med at sige, at jeg vil tale ganske kort. Angaaende de Lovforslag, som om lidt skal til Afstemning, vil jeg sige, at for mig staaer det egentlig ikke som en ny Forsvarsordning, jeg ser i alt væsentligt disse Lovforslag ud fra det Synspunkt, at det er Ændringer i den Ordning, vi har. Nu kan man jo sige, at det er vanskeligt at skelne imellem, hvad der er en ny Forsvarsordning, og hvad der ikke er det, og at udtale sig om en Ordning permanente Karakter; det er givet, at Forsvarsordninger Tid efter anden maa reguleres, og det kan jo altid diskuteres, om det er en ny Forsvarsordning, man faar, eller det er den gamle, man lapper paa. Jeg mener altsaa, at det, der sker her, er, at man forbedrer den gamle Ordning og gør det, idet man efterkommer den Opfordring, der er udgaaet fra Folkenes Forbund om en Nedgang i de militære Udgifter. Det, vi staaer overfor, er en Nedgang i de militære Udgifter og en tidssvarende Omordning af det, vi har. Jeg tror,

det er rigtigt at se disse Love under Midlertidighedens Synspunkt i højere Grad, end vi tidligere har gjort, naar vi har talt om Forsvarslove; thi Forholdene i Europa er jo endnu langt fra afgæret, vi ved ikke, hvad Fremtiden bærer i sit Skød, og navnlig ved vi ikke, hvilken Betydning Folkenes Forbund vil faa ogsaa for os. Jeg haaber, at Forbundet i Fremtiden maa kunne naa til at give ogsaa os Direktiver for, hvorledes vort Militærvæsen bør være. Det er muligt, at Fremtiden vil fastslaa det, vi nu skal til at gennemføre, som det endelige og det rigtige, og det kan jo være, det gaar saaledes, at naar de Partier, der nu saa stærkt kritiserer de foreliggende Lovforslag, kommer til Magten, vil de pleje og udvikle denne Ordning, saaledes som vi har set, de gjorde ved den nuværende Forsvarsordning. Det er muligt, at den Ordning, der nu skal stemmes om, vil blive fastslaaet som varig. Men det kan ogsaa være, at det gaar anderledes, og skal vi i Fremtiden indpaa en Nyordning, vil jeg, som jeg udtalte ved første Behandling, haabe, at vi maa komme mere over til Militærsystemet, Vestres gamle Tanke i dette Spørgsmaal, som jeg i Virkeligheden tror passer vort Folk bedst. Ud fra det Synspunkt, at det er en Nedgang i Militærudgifterne og en midlertidig Omordning af vort Forsvar, der foreslaas, kan jeg yde Forsvarslovene min Stemme.

Der har fra saa mange Sider været talt om, at Sagkundskaben ikke stod bagved disse Lovforslag, og det er ikke blot fra en Side, men fra to Sider. Men en af de Sider, der har beskæftiget sig med dette, har for en Del Medlemmers Vedkommende tidligere i høj Grad deltaget i et almindeligt Krav om Nedgang i Militærudgifterne, man forlangte Nedgang i Militærudgifterne, men der forlød ikke noget om, at Ordningen samtidig skulde være saglig forsvarlig; og de Folk, som den Gang uden Hensyn til Forsvarets Tarv forlangte Nedgang i Militærudgifterne, kan efter min Mening ikke være de rette til nu at komme frem med en meget stærk Kritik i Anledning af, at en Del af Sagkundskaben har udtalt Tvivl ogsaa om disse Lovforslag. Jeg ser i alt Fald disse Lovforslag som saglig set værende en Forbedring af den nuværende Ordning og ogsaa af den Grund, kan jeg give dem min Stemme.

Jeg talte ved første Behandling om det uheldige i at nedlægge Posten som kommanderende General i Jylland. Der kan i Almindelighed siges en Del imod, at Jylland skal kommanderes fra København; men i Tilfælde af Krig, hvor der kan blive to fuld-